

«Calen solucions als problemes socials i no l'almoïna de DA»

JOSEP ROIG Candidat d'SDP

LÍDIA RAVENTÓS
ANDORRA LA VELLA

El candidat a cap de Govern per Progressistes-SDP, Josep Roig, argumenta els punts més rellevants que la formació vol defensar amb l'objectiu de millorar la situació del país.

—Es preveu que el resultat de les eleccions deixin un Consell General força fraccionat. En cas que la governabilitat depengui de l'SDP, la seva formació donaria suport a qualsevol partit?

—Nosaltres no farem com Toni Martí i el Govern de DA que ha intentat imposar sempre una visió com si fos l'única certa i veritable. Estar obert al diàleg no vol dir renunciar d'entrada als teus plantejaments però sí que has de tenir una certa empatia per arribar a un acord perquè la situació del país ho demana. En el cas d'un arc parlamentari fragmentat i que els progressistes fóssim la clau de la governabilitat, no tindríem cap inconvenient a tornar a posar sobre la taula la nostra visió particular d'Andorra per confrontar-la amb altres formacions per arribar a acords i pactes d'Estat.

—Hi ha algun punt innegociable?

—Posarem sobre la taula un projecte que té tres grans pilars. El primer és un pilar social amb qüestions com l'habitatge, les pensions, garantir unes condicions laborals dignes, eradicar la violència de gènere, garantir una educació pública de qualitat. Per la part progressista, diversificació d'economia, garantir un accés públic a la pràctica de l'esport o la cultura. Dit altrament, en els dos punts i també en el tercer, que és l'obertura a Europa, tenim una visió molt concreta de com s'ha de traçar el futur del país. Si algú es tanca en banda, per exemple, amb el tema de l'obertura a Europa estarà posant molt complicat poder arribar en un acord determinat. Dit això, jo no he sentit encara cap força política de pes que digui que no a Europa. Jo he sentit dir que amb Europa ens hi juguem molt i que cal reflexionar sobre les negociacions. Nosaltres hi estem d'acord perquè tot aquest tema s'ha portat amb molta opacitat.

—En cas que SDP pogués capitanejar les negociacions, què canviaria?

—Hem de canviar el tarannà. No podem continuar funcionant sense diàleg. I això vol dir tornar a la política entesa com a confrontació d'idees.

Per això s'ha d'estar disposat a arribar a pactes, a argumentar i contraargumentar. Dificilment podem avançar si no arribem a pactar allò que volem, és a dir, saber que és allò que Andorra aspira a aconseguir amb l'acostament a Europa. Nosaltres pensem que és important per molts motius. El primer és una evidència: Europa es construeix per ella sola, però Andorra sense Europa avui en dia no es pot construir. A més, hem d'aconseguir que els nostres estudiants ho puguin fer mes enllà d'Andorra amb les mateixes condicions d'un estudiant d'un país europeu. Hem d'aconseguir que els nostres empresaris i treballadors puguin circular en territori europeu sense que per això puguin ser penalitzats. Hem d'aconseguir també que aquest acostament ens permeti enfortir la nostra banca perquè tenim un problema amb el sector. Tot això, però, no podem fer-ho si continuem per la via de la inseguretat jurídica. Hem de donar credibilitat. I si no revertim en aquesta inseguretat tampoc podem atreure inversors.

—A més d'Europa, un tema que centrà les eleccions és l'avortament i el copríncipat.

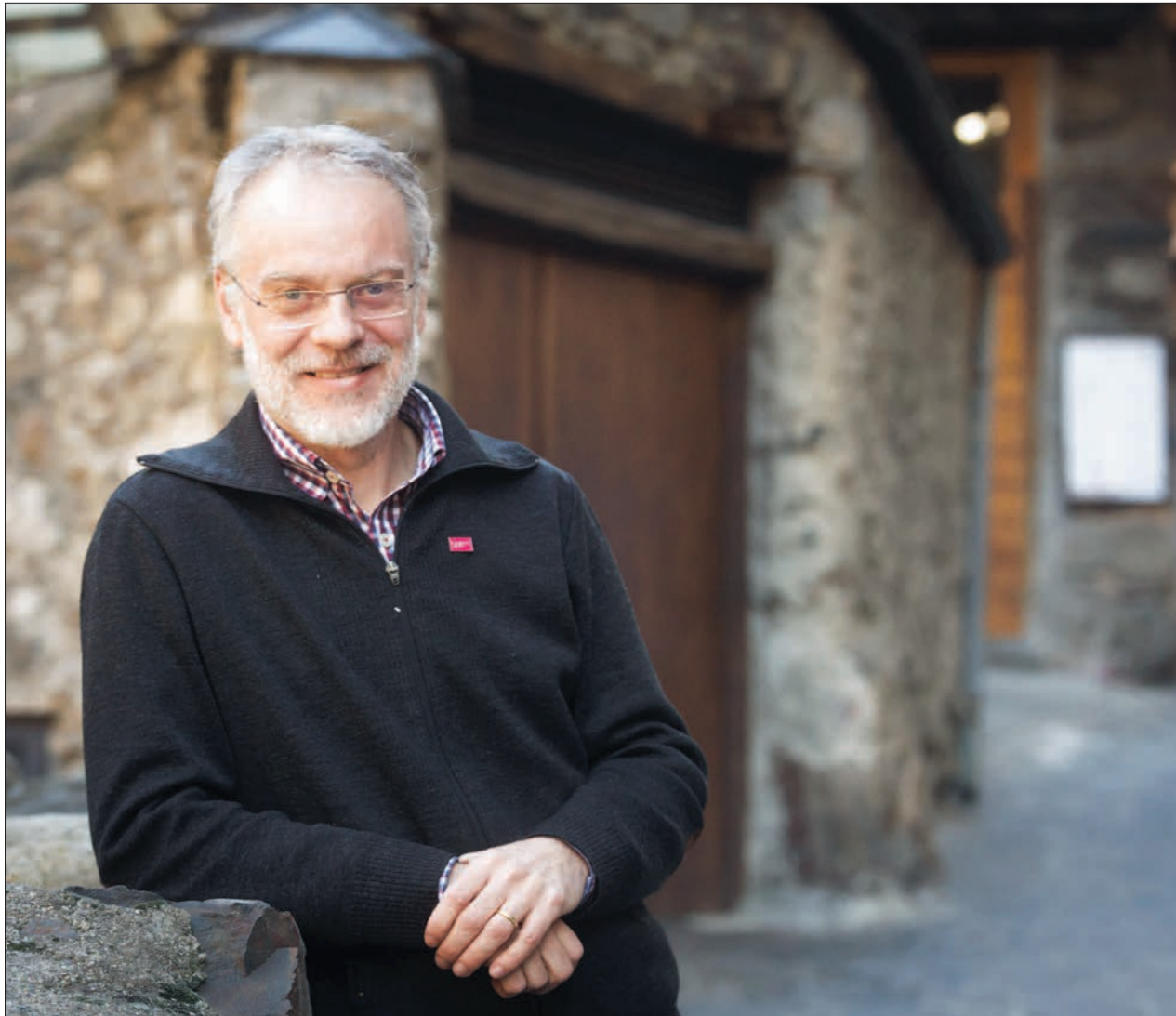
—Són dues qüestions que no forçosament han d'anar lligades. Nosaltres diem sí a la despenalització de l'avortament en els tres supòsits i sí a l'estructura de copríncipat. Sobretot perquè estem per defensar els drets de les persones i per tant de les dones.

—Creu que és compatible?

—Per què no? Fa uns anys quan es plantejava el divorci el debat era similar i també se suposava que es posava en joc l'estructura d'Estat. Els polítics hem de deixar de ser tan hipòcrites com a vegades som. Hem de ser coherents i, per tant, insisteixo, nosaltres estem a favor de la despenalització però també del copríncipat.

—I si l'església no ho accepta?

—Hi ha partits que estan acostumats a fer servir la política de la por. És a dir, si vostès adopten aquest posicionament això tindrà conseqüències. Per nosaltres això és utilitzar la política de la por. Intenten coaccionar un cert posicionament. Nosaltres això no ho farem. Primerament perquè jo no he sentit a dir directament per cap representant eclesiàstic aquesta qüestió. El que sí que he sentit a dir a alguns po-

►► El progressista, Josep Roig, després de l'entrevista.

“

«Per què no és compatible copríncipat i avortament? Amb el divorci també es va dir que s'acabaria l'estructura d'Estat»

«Hem de destinar diners públics a la construcció d'habitatge social o adquirir-ne per a aquest ús»

lítics és que hi estan a favor però que hi votaran en contra. Això no és coherent. I jo encara no he trobat cap justificació en la part política dels que et diuen que pensen una cosa però en faran una altra.

—Tots els partits ja estan treballant en els programes electorals. Quin és el seu projecte estrella?

—Hem de tocar de peus a terra i saber que la situació econòmica del país, a nivell de finances de l'Estat, és delicada. D'això no se n'ha parlat prou. L'altre dia parlava dels problemes de cir-

culació i apuntava dos projectes que em semblen molt importants a nivell viari: el desviament de Sant Julià i el de la Massana. Son dos projectes d'envergadura que han de possibilitar que es garanteixi el dret a la mobilitat. Però molt més important que això és l'Estat del Benestar, amb el qual nosaltres estem obsessionats. L'economia ha de revertir sobre el benestar de les persones. Treballarem perquè l'economia del país no només serveixi per augmentar el PIB sinó perquè reverteixi en una millor cohesió social i en un millor Estat del Benestar.

—Un altre gran repte per la propera legislatura és la reforma sanitària. Què proposa SDP?

—Cal una solució urgent. La gent no vol almoïna, vol solucions. Avui en dia tenim una fractura social tan gran que els plantejaments que ha fet DA per mirar de resoldre algunes qüestions com el tema salarial, el tema de les pensions, la qüestió de l'habitatge, no és suficient per trencar la distància entre la gent que té menys recursos i aquests mínims per poder viure dignament. DA planteja un augment dels salaris més baixos però quan fas els càlculs, en els pitjors dels casos, la pujada equival a 30 euros mensuals. Quan tenim estadístiques que la meitat de la població d'aquest país no poden fer front a una despesa inesperada de 950 euros i fas la multiplicació: 30 euros per 12 pagues són 360. Aquesta gent segueix tenint un problema molt greu. Per tant, això és almoïna, no és donar solucions.

—Un dels greus problemes actuals és el preu dels lloguers. Què cal fer?

—Hi ha plantejaments que ens ajudaran a resoldre aquesta qüestió a curt termini i d'altres que les hem de començar a emprendre per fer-ho a llarg termini. Al nostre entendre, cal solucions sobre tres aspectes diferents. El primer, sobre l'increment dels lloguers. Aquí entenem que caldria legislar aquest augment dels lloguers posant un topall a partir d'uns índexs amb una certa flexibilitat. És important regular aquesta situació com s'ha fet en ciutats com París o Berlín i que funciona perquè no es puguin pujar els lloguers de forma indiscriminada. La idea és situar un índex i que a partir d'aquí hi hagués un percentatge de variació. Havíem parlat d'un 20%. En una ciutat com París, per exemple, el propietari pot bellugar-se entre un 20% amunt i un 30% avall. És a dir, hi ha un forquilla força ampla i s'ha demostrat que s'ha aconseguit reduir en dos anys l'augment dels habitatges fins a situar-los per sota la inflació.

—I què en pensa dels ajuts socials?

—És una altra mesura a la qual no s'ha de renunciar. Els hem de revisar perquè permetin cobrir les necessitats de les persones que no arriben a final de mes amb el seu salari. Aquestes dues mesures tindrien un impacte força immediat però n'hi ha una tercera que no ens n'hem ocupat prou en aquest país. És la construcció de pisos socials o el fet de poder destinar certs habitatges a un ús social protegit. Nosaltres, a banda de Jovial no en tenim cap altra cas, per tant, hem de progressar i destinar diners públics a construir habitatge social o adquirir-ne per destinar-los a aquest ús. ≡